मिथुनानां स्त्रीपुरुषरूपाणां पशूनां रूपस्य कर्त्ता त्वष्टा सर्व्वेषां रूपाणां पालकः। अतोऽस्मिन् यज्ञे यजमानाय समीचीन-रूपेण युक्तान् पशून् ददातु। तस्मै त्वष्ट्रे स्वाहा हुतमस्तु। अग्निरन्नाद इत्यादयो दश मन्त्राः मित्रविन्दाख्यायामिष्टौ उपहोमार्थाः॥

इति सप्तमोऽनुवाकः॥ ७॥

अथाष्टमोऽनुवाकः।

अष्टमेऽनुवाके प्रथममृचमाह। "स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान् वृषभो यो मतीनाम्। यो गोत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्राँ अभिहन्धि वाजान्" इति। हे इन्द्र यस्त्वम् ऋजीषी निष्पीडितरसः सोमवल्लीभागः ऋजीषं तद्वान् ऋजीषी। अतएव ब्राह्मणमाम्नायते, तस्मात्तृतीय-सवन ऋजीषमभिषुन्वन्तीति। तरुत्रः दुःखेभ्यस्तारकः तादृशः स त्वं ईं पाहि इमं सवनं पालय, यस्त्वं शिप्रवान् शोभनहनु-युक्तः, यश्च त्वं मतीनाम् अस्मद्बुद्धीनां वृषभः वर्षयिता सन्मार्गबुद्धिप्रद इत्यर्थः। यश्च त्वं गोत्रभित् पर्व्वतानां भेत्ता, वज्रभृत् हस्ते वज्रस्य धारकः, यश्च हरिष्ठाः हरिनामकयो-रश्वयोः स्वामी हे इन्द्र स त्वं चित्रान् वाजान् विचित्राणि शत्रूणामन्नानि अभिहन्धि अभितो विनाशय। अयं मन्त्रः माध्यन्दिनसवने प्रस्थितयाज्यासु अन्तर्भावनीयः॥